

Sygn. akt I 1 C 1558/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny - Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sekr. sąd. Monika Welka

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2018 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **(...) spółki z o.o. z siedzibą w W.**

przeciwko: **T. Ł.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

I. obciąża powoda kosztami procesu i uznaje je za uiszczone w całości.

SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić w Rep. C;

2. akta przedłożyć z wpływem lub za 28 dni.

G., dnia 27 czerwca 2018 r.

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. K. (1) kwoty 358,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie podał, że na podstawie umowy cesji z dnia 27 czerwca 2016 r. przejął od (...) Towarzystwa (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu zapłaty składki wynikającej z łączącej pozwanego z ubezpieczycielem umowy obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej potwierdzonej polisą (...). Stąd też, jak podał powód, dochodzi on od pozwanego zapłaty za nieuregulowaną polisę OC w wysokości 334,58 zł oraz skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w płatności tej składki naliczonych za okres od 23 września 2015 r. (tj. od dnia następnego po dniu wymagalności składki) do 21 września 2016 r. Powód wskazał też, że pierwotny właściciel pojazdu zawarł z (...) umowę ubezpieczenia OC na okres 12-tu miesięcy, która została potwierdzona wyżej wymienioną polisą i dotyczyła pojazdu mechanicznego marki v. vento 1.9 CL o numerze rej. (...). Ubezpieczony pojazd w dniu 1 września 2015 r. został zbyty i wydany kupującemu, tj. pozwanemu, który nie wypowiedział umowy ubezpieczenia,

przez co z mocy prawa przeszły na niego prawa i obowiązki wynikające z umowy ubezpieczenia, w tym też obowiązek uiszczenia składki należnej ubezpieczycielowi w kwocie 334,58 zł.

W piśmie z dnia 7 września 2017 r. powód wskazał też, że w pozwie podał brzmienie nazwiska pozwanego w omyłkowym zapisie – pozwany nosi bowiem nazwisko Ł., a nie K..

Wydany w sprawie w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty w ustawowym terminie pozwany T. Ł. zaskarżył w całości, wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu zarzucił brak legitymacji procesowej biernej po swojej stronie podnosząc, że nie zawarł umowy kupna wskazanej przez powoda w treści uzasadnienia pozwu, na dowód czego wskazał, iż w dniu 10 marca 2014 zgłosił do Urzędu Miejskiego w G. utratę dowodu osobistego oraz że Prokuratora Rejonowa w Gdyni prowadziła postępowanie przygotowawcze w sprawie podrobienia dokumentu - umowy kupna samochodu marki v. vento poprzez porobienie na niej podpisu pozwanego, które jednak zostało umorzone z uwagi na niewykrycie sprawcy.

Pomimo treści sprzeciwu powód podtrzymał żądanie pozwu podnosząc, że pozwany nie wypowiedział umowy, zaś fakt umorzenie postępowania przygotowawczego z powodu niewykrycia sprawcy jest niewystarczający do wycofania się powoda z żądania pozwu.

Wobec treści art. 505¹ kpc niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 września 2015 r. pracownik M.(...)w S. potwierdził przyjęcie umowy sprzedaży objętego umową ubezpieczenia OC w (...) potwierdzoną polisą o numerze (...) samochodu marki volkswagen vento 1.9 TD o nr rej. (...) wyprodukowanego w roku 1994, za cenę 500 zł. Według treści umowy sprzedaż auta została zawarta w dniu 1 września 2015 r. pomiędzy J. P. (1) a T. K. (1), posługującym się dowodem tożsamości w postaci dowodu osobistego serii (...) wydanego przez Prezydenta Miasta G.. Podpis sprzedającego na tej umowie został nakreślony w formie nieczytelnej, zaś podpis kupującego – w formie jednoliterowej parafy.

W wydruku polisy z dnia 4 marca 2015 r. o numerze (...) została zawarta treść o potwierdzeniu zawarcia umowy ubezpieczenia OC pojazdu (...) o nr rej. (...) pomiędzy (...) a właścicielem pojazdu i jego głównym użytkownikiem T. K. (1) oraz informacja o wysokości składki płatnej w dniu 22 września 2015 r. w wysokości 334,58 zł.

dowód: ksero umowy sprzedaży – k. 23; wydruk polisy – k.28; przesłuchanie pozwanego – k. 41, kopia faktury sprzedaży z dnia. 28.02.2006 r. – k. 19

Pozwany T. Ł. nie nabył przedmiotowego pojazdu. Zrobiła to nieustalona osoba, która we wrześniu 2015 r. posłużyła się utraconym uprzednio przez pozwanego w marcu 2014 r. dowodem osobistym. Pozwany nie nakreślił na przesłanej ubezpieczycielowi kopii umowy żadnej z liter, nie podpisał się też pod nią. S. tego dokumentu pozwany otrzymał wskutek kontaktu telefonicznego z biurem (...), które uprzednio na imię i adres pozwanego, lecz na nazwisko: (...) wysłało ponaglenie do zapłaty.

Po otrzymaniu skanu tej umowy pozwany złożył na policji zawiadomienie o przestępstwie posłużenia się jego danymi w umowie sprzedaży samochodu, którego nie nabył. W protokole przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie pozwany podał, że dokument tożsamości wskazany w treści tej umowy utracił w marcu 2014 r. w S. w A. P., o czym zawiadomił w marcu 2014 r. Komisariat Policji w G., a następnie także Urząd Miasta w G..

Według oświadczeń pracownicy M., jak i znajomego dotychczasowego właściciela ubezpieczonego pojazdu J. P. (1) – przekazywał on im, że pojazd ten zezłomował. W protokole przesłuchania J. P. (2) w toku postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Komisariat Policji C. w G. wskazano, że zeznał on, iż sprzedał on przedmiotowy samochód w oparciu o umowę, którą przekazał następnie do ubezpieczalni, jednak nazwisko T. Ł.

nie mu nie mówiło, nie miał w dacie wypisywania umowy w ręku dowodu osobistego nabywcy, nie rozpoznał też pozwanego na okazanym mu przez policjanta zdjęciu pozwanego widniejącym w kserokopii dowodu osobistego.

dowód: zawiadomienie z dnia 10.03.2014 r. o utracie dowodu – k. 53; protokół przyjęcia ustanego zawiadomienia o przestępstwie – k. 3-4 akt Komisariatu Policji C. w G. PR 1 Ds. 257.2017; protokół przesłuchania świadka – pracownika M. – k. 13-13v akt Komisariatu Policji C. w G. PR 1 Ds. 257.2017; protokół przesłuchania świadka K. P. k.31-31v akt Komisariatu Policji C. w G. PR 1 Ds. 257.2017; protokół przesłuchania J. P. (1) – k. 64-65 akt Komisariatu Policji C. w G. PR 1 Ds. 257.2017; zeznania pozwanego – k. 104-105.

W dniu 27 czerwca 2016 r. powód zawarł z (...) S.A. umowę przelewu wierzytelności, w której stwierdzono, że ubezpieczyciel przenosi na powoda w drodze sprzedaży wierzytelność wynikającą z polisy nr (...) na kwotę 334,58 zł należną mu wobec T. K. (1) (...) wystawionej w dniu 31.12.2006 r. w kwocie 482 zł płatnej dnia 01.07.2007 r.

dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 27.06.2016 r. – k. 29-31v; wyciąg z załącznika do umowy przelewu – k. 32.

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na treści przedłożonych przez strony wyżej wymienionych dokumentów prywatnych, albowiem sama treść tych dokumentów, w przeciwieństwie do ustalenia skutków z nich wynikających, nie była przez strony kwestionowana. Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły również zeznania pozwanego, które Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne.

Jednocześnie Sąd oddalił wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka J. P. (1), albowiem pozwany nie wskazał adresu zamieszkania, pod którym możliwe byłoby skuteczne doręczenie mu wezwania do stawienia w Sądzie. Oddaleniu podlegał także wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego d.s. pisma ręcznego, albowiem przeprowadzenie tego dowodu zmierzało do wykazania okoliczności, która została przez pozwanego wykazana za pomocą dokumentów w postaci: zawiadomienia z dnia 10.03.2014 r. o utracie dowodu, protokołu przyjęcia ustanego zawiadomienia o przestępstwie zgłoszonego na komisariacie Policji, protokołu przesłuchania świadka pracownika M., protokołu przesłuchania świadka K. P. oraz protokołu przesłuchania świadka J. P. (1); a nadto pozwany nie uiścił zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Rozstrzygając niniejszą sprawę Sąd miał na uwadze, iż powód (...) spółka z o.o. żądanie pozwu wywodził z faktu nabycia wierzytelności wynikającej z umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC łączącej pozwanego ze spółką (...), powołując się na treść załączonych dokumentów w postaci cesji z dnia 27 czerwca 2016 r. oraz częściowego wykazu wierzytelności do tej umowy przelewu.

W ocenie Sądu, powyższe dokumenty nie stanowiły jednakże dowodu istnienia wskazanej w nich wierzytelności. Dokumenty te, jako dokumenty prywatne, zgodnie z brzmieniem art. 245 kpc stanowiły jedynie dowód tego, że osoby, która je podpisały, złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach. W przeciwieństwie do mocy dokumentów urzędowych, dokumenty te nie stanowiły wszak dowodu tego, co zostało w nim zaświadczone. W konsekwencji powód winien był wykazać prawdziwość zawartych w tych dokumentach oświadczeń. Innymi słowy obciążał go dowód istnienia po stronie zbywcy wierzytelności prawa domagania się od pozwanego dochodzonego pozwem roszczenia. Warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. (tak też SN w wyroku z dnia 12.07.2006, V CSK 187/06, M.Prawn. 2006/16/849)

Tymczasem powód okoliczności tych nie wykazał. Żaden z dokumentów nie stanowił bowiem dowodu tego, że w okresie, którego dotyczyła wskazana w pozwie polisa (...) była na rzecz pozwanego świadczona ochrona ubezpieczeniowa, bądź też by pozwany z innych przyczyn ponosił odpowiedzialność za zapłatę składki za tę ochronę i w konsekwencji by z tego tytułu obowiązany był on uiścić kwotę określoną w wykazie wierzytelności. Poza przedstawieniem wydruku polisy oraz odpisu umowy cesji powód nie prowadził postępowania dowodowego w niniejszej sprawie, pozostając całkowicie biernym w zakresie dalszej inicjatywy dowodowej, mimo iż treść

zeznań pozwanego, poparta odpisami zawnioskowanych przez niego wyżej wymienionych dokumentów w sposób jednoznaczny dowodziła, iż pozwany nie dokonał nabycia przedmiotowego pojazdu, a w konsekwencji, iż – wbrew stanowisku powoda – nie przeszły na niego prawa i obowiązki z umowy ubezpieczenia zawartej uprzednio przez J. P. (1). Rozstrzygając w powyższy sposób Sąd miał też na względzie, iż przedstawiony przez pozwanego, a przekazany mu wcześniej od ubezpieczyciela skan umowy nie zawierał nawet prawidłowych danych pozwanego, gdyż nazwisko jego zostało zapisane w formie przekręconej, a nadto dane osobowe tam zamieszczone zostały zaczerpnięte z dokumentu tożsamości utraconego przez pozwanego 1,5 roku wcześniej, o czym dokonał on zgłoszeń nie tylko na policji, ale także w urzędzie miasta. Również sprzedający, co wynikało z treści protokołu jego przesłuchania, nie rozpoznał pozwanego jako osoby nabywcy, z którym zawarł we wrześniu 2015 r. umowę sprzedaży przedmiotowego pojazdu.

Oceniając żądanie pozwu jako nieuzasadnione Sąd miał również na uwadze, iż treść przedstawionego przez powoda załącznika do umowy cesji w żadnym razie nie mogła stanowić podstawy do dochodzenia wobec pozwanego roszczenia z jakiegokolwiek tytułu, albowiem przedmiotem przelewu nie była wierzytelność przysługująca zbywcy wobec pozwanego T. Ł.. W treści tego załącznika jednoznacznie wszak stwierdzono, że przedmiotem przelewu jest wierzytelność należna zbywcy wobec T. K. (1), a dokument ten, podobnie jak i treść polisy wystawionej przez zbywcę na rzecz T. K. (2), nie została przez strony umowy przelewu wierzytelności nigdy sprostowana.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż powód nie wykazał faktu przysługiwana zbywcy wierzytelności wobec pozwanego, a tym samym uchybił on jednej z podstawowych zasad postępowania cywilnego określonej w dyspozycji art. 6 kc, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne.

Zdaniem Sądu, niewątpliwie to rzeczą powoda było dążenie do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów na poparcie żądania zawartego w pozwie. W rezultacie wszelkie zaniechania podejmowania takich działań przez stronę powodową, jej ewentualne zaniedbania i przeoczenia, musiały pociągnąć za sobą niekorzystne dla tej strony skutki procesowe.

Mając powyższe na uwadze powództwo, jako nie udowodnione, zostało oddalone w pkt. I wyroku w oparciu o przepis art. 6 kc a contrario w zw. z art. art. 805 §1 kc a contrario

W konsekwencji powód, jako strona przegrywająca, został obciążony w całości powstałymi w sprawie kosztami procesu, o czym orzeczono na mocy art. 98 kpc w zw. z art. 108 kpc Wobec uiszczenia ich przez powoda już w toku postępowania, koszty te zostały uznane przez Sąd za uiszczone w całości.

SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w rep. C i w kontrolce uzasadnień;
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda

G., dnia 16 lipca 2018 r.